

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Στο σχέδιο νόμου «για τή ρύθμιση θεμάτων που αφορούν στη δίωξη και την εκδίκαση των αγορανομικών αδικημάτων και την τροποποίηση ώρισμένων άλλων διατάξεων».

Προς τή Βουλή των Ελλήνων

Το νομοσχέδιο αυτό υπηρετεί ένα διττό στόχο : α) συμβάλει στην ταχύτερη εκδίκαση των αγορανομικών αδικημάτων και αίρει το γραφειοκρατικό φόρτο που δημιουργεί σε όλόκληρη άλυσιδα δημοσίων υπηρεσιών ή διάταξη του άρθρου 65 του 'Αγορανομικού Κώδικα, β) καταργεί τή νόθευση τής αρχής τής νομιμότητας που απορρέει από τή δυνατότητα ώρισμένων αστυνομικών οργάνων να θέτουν, κατά τήν κρίση τους, στο άρχειο υποθέσεις αγορανομικών αδικημάτων που έχουν καταγγελθεί από ιδιώτες ή έχουν διαπιστωθεί από τά όργανα τής 'Αγορανομίας. Ειδικότερα :

Με τo άρθρο 1 : Συμπληρώνεται ή δεύτερη παράγραφος του άρθρου 114 του ΚΠΔ και στην εξαίρετική, καθ' ύλην, αρμοδιότητα του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου, εντάσσεται και ή εκδίκαση των αγορανομικών αδικημάτων. Με τόν τρόπο αυτό, θά δημιουργηθούν οι κατάλληλες προϋποθέσεις για να τερματισθεί, ή βραδύτητα στο ρυθμό εκδίκασης των υποθέσεων. Το μέτρο αυτό είναι επιβεβλημένο για να μπορεί να αντιδρά ή έννομη τάξη εγκαίρα στις αξιόποινες παραβιάσεις τής αγορανομικής νομοθεσίας, ή τήρηση τής οποίας αποτελεί ζωτικό στοιχείο καλής λειτουργίας τής συναλλακτικής ζωής τής χώρας.

Με τo άρθρο 2 : Καταργείται τo άρθρο 65 του 'Αγορανομικού Κώδικα. Το άρθρο αυτό έδινε ρητά τo δικαίωμα στον καταδικασμένο για αγορανομικό αδίκημα, να ασκήσει τo ένδικο μέσο τής έφεσης όριζοντας όμως συνάμα ότι ή άσκησή τής δέν αναστέλλει τήν εκτέλεση τής ποινής. Συγχρόνως τo άρθρο 65 του 'Αγορανομικού Κώδικα με ένα σύστημα ρυθμίσεων όριζε ότι αν ή έφεση δέν δικαστεί μέσα σ' ένα μήνα από τήν άσκησή τής τότε αν ή ποινή είναι κατώτερη από φυλάκιση έξη μηνών ήταν δυνατόν με διάταξη του Εισαγγελέα, να ανασταλλεί ή ακτέλεσή τής μέχρι τήν εκδίκαση τής έφεσης. Σε περίπτωση ποινής μεγαλύτερης από φυλάκιση 6 μηνών τήν αναστολή μπορούσε να τήν χορηγήσει, μέχρι τήν εκδίκαση τής έφεσης, τo δικαστήριο που εξέδωσε τήν απόφαση. Και στις δύο περιπτώσεις τόσο o Εισαγγελέας όσο και τo Δικαστήριο που εξέδωσε τήν απόφαση μπορούσαν (και στην πράξη τo έκαναν σχεδόν πάντοτε) να έξαρτήσουν τήν αναστολή εκτέλεσης τής ποινής, με τήν καταβολή χρηματικής εγγύησης. Η πολύπλοκη αυτή διαδικασία και ιδιαίτερα ή καταβολή τής εγγύησης εμπλέκουν σε χρονοβόρα διαδικασία τόσο τους πολίτες όσο και τέσσερις υπηρεσίες (Έκτελέσεις Εισαγγελίας - Τμήμα Παρακαταθηκών και Δανείων - Τμήμα Έγγυοδοσιών Πρωτοδικείου - Τμήμα Έκκαθρίσεων Πρωτοδικείου) με αποτέλεσμα τήν ταλαιπωρία των πολιτών και τήν γραφειοκρατική υπερφόρτωση των υπηρεσιών αυτών. Γι' αυτό κρίθηκε σκόπιμη ή κατάργηση του άρθρου αυτού και ή επαναφορά των γενικών κανόνων άσκησης των ενδίκων μέσων κατά αποφάσεων που, στην ουσία οδηγούν στο ίδιο αποτέλεσμα, με πολύ απλούστερο τρόπο.

Με τo άρθρο 3 : Έγκυβρίζεται ή νομικά παράδοξη κατάσταση που είχε αρχίσει να διαμορφώνεται σχετικά με τήν δίωξη των αγορανομικών αδικημάτων. Κατάσταση που χαρακτηρίζεται από τήν υπέρμετρη εφαρμογή τής αρχής τής σκοπιμότητας στην δίωξη των αγορανομικών αδικημάτων. Το φαινόμενο αυτό βρίσκεται σε αντίθεση με τις θεμελιώδεις αρχές του δικονομικού μας συστήματος.

Μέχρι σήμερα, με βάση κάποια παρερμηνεία ώρισμένων έσωτερικών κανονιστικών διαταγών των Αρχηγείων των Σωμάτων Ασφαλείας, αστυνομικοί υπάλληλοι θέτουν άρκετες φορές, κατά τήν κρίση τους, στο άρχειο, υποθέσεις αγορανομικών παραβάσεων τις οποίες διαπιστώνουν τά όργανα τής αγορανομίας. Η άφαίρεση όμως από τήν εισαγγελική αρχή μιας τόσο σοβαρής αρμοδιότητας και ή αναγωγή τής

'Αστυνομίας σε φορέα έλέγχου τής νομικής και ουσιαστικής βασιμότητας καταγγελιών, αποτελεί άσυμβίβαστο με τo δικονομικό μας σύστημα θεσμο, που πρέπει άμεσα να εκλείψει. Γιατι καλλιεργεί τή δυσπιστία των πολιτών και εκθέτει τήν 'Αστυνομία σε σχόλια.

Γι' αυτούς τους λόγους, στο έξης μόνο o Εισαγγελέας, μπορεί, με βάση τους ισχύοντες δικονομικούς κανόνες, να κρίνει τήν ουσιαστική και νομική βασιμότητα μιας καταγγελίας και ν' αποφασίζει σύμφωνα πάντα με τήν αρχή τής νομιμότητας αν θά άσκηθεί ή όχι ποινική δίωξη.

Με τo άρθρο 4 : Εισάγεται ειδικά για τις προσδιορισμένες μέχρι τις 31 'Οκτωβρίου 1982 υποθέσεις, εξαίρεση από τή νέα ρύθμιση που καθιερώνεται με τo, υπό κρίση, νομοσχέδιο, και όρίζεται ότι όσες αγορανομικές υποθέσεις έχουν ήδη προσδιορισθεί μέχρι τή χρονολογία, αυτή, δέν θά δικασθούν από τo Μονομελές Πλημμελειοδικείο, αλλά θά εξακολουθήσουν να δικάζονται από τo Τριμελές Πλημμελειοδικείο. Έτσι όλες οι μετά τήν ισχύ του νόμου αγορανομικές υποθέσεις καθώς και εκείνες που τυχόν έχουν προσδιορισθεί σε δικασίμους μεταγενέστερες από τις 31 'Οκτωβρίου 1982 εκδικάζονται από τo Μονομελές Πλημμελειοδικείο εκτός μόνον από εκείνες που έχουν προσδιορισθεί μέχρι τις 31 'Οκτωβρίου 1982.

Με τo άρθρο 5 : Παρατείνεται λόγω τής δυσκολίας του έργου που επιτελείται, για τέσσερις ακόμη μήνες, ή προθεσμία που έχει ταχθεί με τo Ν. 1237/1982 στην Έπιτροπή που καταρτίζει τo σχέδιο νόμου για τήν εφαρμογή τής αρχής του άρθρου 4 παρ. 2 του Συντάγματος περι ίσονομίας ανδρών και γυναικών. Η παράταση αυτή δέν εμπνδίζει τήν τήρηση τής διατάξεως του άρθρου 116 παρ. 1 του Συντάγματος για τήν προσαρμογή τής νομοθεσίας μας στη συνταγματική έπιταγή του άρθρου 4 παρ. 2 μέχρι τέλους του 1982.

'Αθήνα, 12 Αυγούστου 1982

'Ο Υπουργός Δικαιοσύνης
Γ. Α. ΜΑΓΚΑΚΗΣ

ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ Ή ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

'Αρθρον 114.

Του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου (1)

Το μονομελές Πλημμελειοδικείο δικάζει :

Α' Τα πλημμελήματα, καθ' όν o νόμος άπειλεί ποινήν φυλακίσεως μέχρις ενός έτους ή χρηματικήν οίουδήποτε ποσού, έξαιρουμένων : α) των υπαγομένων εις τήν αρμοδιότητα των κακουργιοδικών και έφετών και των συναφών προς αυτά (άρθρα 109 - 111 και 128), β) των πλημμελημάτων πλαστογραφίας, μοιχείας και έγκυβλιψέως έγκυμονούσης, γ) των υπαγομένων εις τήν αρμοδιότητα του δικαστηρίου ανηλικών και δ) των πραττομένων διά του τύπου.

Β'. Τα εις βαθμόν πλημμελήματος δασικά (έξαιρουμένου του έμπρισμού) και τά άγροτικά αδικήματα, ως επίσης και τά εγκλήματα α) του άρθρ. 79 του Νόμου 5960/1933 «περι έπιταγής» και β) των άρθρ. 1 και 2 του Α.Ν. 86/1967 «περι έπιβλής κυρώσεων κατά των καυστεροούντων τήν καταβολήν και τήν απόδοσιν εισφορών εις 'Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφαλίσεως» (2).

Γ'. Τας έφέσεις κατά των αποφάσεων του πταισματοδικείου, ως και των εκδιδομένων υπό του είρηνοδικείου κατά τo άρθρο 116 παρ. 1.

'Αρθρον 65.

1. Έφεσις κατά των αποφάσεων των Πλημμελειοδικών έπιτρέπεται κατά τας διατάξεις των άρθρ. 406-406 Θ' τής Ποιν. Δικ. (Ν.2501/1940) αίτινες και εφαρμόζονται έν προκειμένω έπιφυλαττομένων όμως των έν τω παρόντι άρθρ. όριζομένων.

Ἡ ἔφεσις δὲν ἔχει ἀνασταλτικὴν δύναμιν. Ἐὰν ὁμως ἡ ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου ἀσκηθεῖσα ἔφεσις δὲν ἤθελεν ἐκδικασθῆ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀσκήσεως αὐτῆς, ἡ ἐκτίσις τῆς καταγνωσθείσης ποινῆς φυλακίσεως ἀναστέλλεται, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἐπομένῳ ἔδαφιῳ ὀριζόμενα. Ἐὰν μὲν τῆ διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως καταγνωσθεῖσα ποινὴ φυλακίσεως εἶναι κατωτέρα τῶν ἐξ μηνῶν, ὁ ἀρμόδιος εἰσαγγελεὺς, αἰτήσῃ τοῦ κατηγορουμένου, διατάσῃ τὴν ἀναστολὴν τῆς κτίσεως τῆς ποινῆς μέχρι τῆς ἐκδικάσεως τῆς ἐφέσεως. Ἐὰν δὲ διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως κατεγνώσθῃ ποινὴ φυλακίσεως ἐξ μηνῶν καὶ ἐπέκεινα, τὸ ἐκδὸν τὴν καταδικαστικὴν ἀπόφασιν δικαστήριον, ἀπαφαινόμενον ἀμετακλήτως αἰτήσῃ τοῦ καταδικασθέντος δύναται νὰ διατάσῃ τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτίσεως τῆς ποινῆς φυλακίσεως μέχρι τῆς ἐκδικάσεως τῆς ἐφέσεως. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν, καθ' ἣν διατάσσεται ἡ ἀναστολὴ τῆς ποινῆς φυλακίσεως, δύναται τὸ ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα τῆς ἐφέσεως νὰ ἐξαρτᾶται ὑπὸ τοῦ διατάσσοντος τὴν ἀναστολὴν δικαστηρίου ἢ εἰσαγγελεὺς ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ αἰτούντος τὴν ἀναστολὴν καταβολῆς χρηματ. ἐγγυήσεως κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθρ. 406 τῆς Ποιν. Δικ. ὀριζόμενα.

2. Αἱ ἐκκρεμεῖς ἐφέσεις εἰσάγονται εἰς τὸ δικαστήριον τῶν Ἐφετῶν καὶ ἐκδικάζονται κατὰ τὰ ἀρθρ. 406 ἕως 406 Θ τῆς Ποιν. Δικ.

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Γιὰ τὴ ρύθμιση θεμάτων ποῦ ἀφοροῦν στὴ δίωξι καὶ τὴν ἐκδίκαση τῶν ἀγορανομικῶν ἑδικημάτων καὶ τὴν τροποποίηση ὀρισμένων ἄλλων διατάξεων.

Ἄρθρο 1.

Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἀρθρου 114 ΚΠΔ συμπληρώνεται καὶ τὸ κείμενό της διαμορφώνεται ὡς ἑξῆς:

αβ) Τὰ εἰς βαθμὸν πλημμελήματος δασικά (ἐξαιρουμένου τοῦ ἐμπρημοῦ), τὰ ἀγορανομικά καὶ ἀγροτικά ἀδικήματα, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ ἐγκλήματα α) τοῦ ἀρθρ. 79 τοῦ Ν. 5960/1933 «περὶ ἐπιταγῆς» καὶ β) τῶν ἀρθρων 1 καὶ 2 τοῦ Α.Ν. 86/1967 «περὶ ἐπιβολῆς κυρώσεων κατὰ τῶν καθυστερούντων τὴν καταβολὴν καὶ τὴν ἀπόδοσιν εἰσφορῶν εἰς ὀργανισμοὺς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως».

Ἄρθρο 2.

Ἡ διάταξη τοῦ ἀρθρου 65 τοῦ Ἀγορανομικοῦ Κώδικα καταργεῖται. Ἡ ἀσκηση ἐνδίκων μέσων κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν ποινικῶν δικαστηρίων γιὰ ἀγορανομικά ἀδικήματα, ἐπιτρέπεται σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ Κώδικα Ποινικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρο 3.

Γιὰ ἀγορανομικὴ παράβαση ποῦ θεβαιώνεται ἀπὸ ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους ἢ ποῦ καταγγέλλεται ἐνώπιον ἀστυνομικῶν ἀρχῶν σχηματίζεται δικογραφία ἢ ὁποῖα διαβιβάζεται ἀμέσως στὸν ἀρμόδιο εἰσαγγελεὰ, χωρὶς νὰ ἐξετάζεται ἐνδιάμεσα ἢ νομικὴ ἢ οὐσιαστικὴ τῆς βασικότητος ἀπὸ ὀποιονδήποτε ἄλλο ἀστυνομικὸ ὑπάλληλο.

Ἄρθρο 4.

Μεταβατικὴ διάταξη.

Ὅσες ἀγορανομικὲς ὑποθέσεις προδιορίστηκαν γιὰ ἐκδίκαση στὸ Τριμελὲς Πλημμελειοδικεῖο μέχρι τὶς 31 Ὀκτωβρίου 1982 θὰ ἐκδικαστοῦν ἀπὸ αὐτό.

Ἄρθρο 5.

Μὲ ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης ἐπιτρέπεται ἡ παράταση μέχρι τέσσερις τὸ πολὺ μηνῆς τῆς προθεσμίας γιὰ τὴν ὀλοκλήρωση τοῦ ἔργου τῆς Ἐπιτροπῆς ποῦ συγκροτήθηκε σύμφωνα μὲ τὸ ἀρθρο 1 τοῦ ν. 1237/1982 «περὶ συστάσεως Νομοπαρασκευαστικῶν Ἐπιτροπῶν στὸ Ὑπουργεῖο Δικαιοσύνης».

Ἄρθρο 6.

Ἡ ἐσχὺς αὐτοῦ τοῦ νόμου θὰ ἀρχίσει ἀπὸ τὴ δημοσίευσή του στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθήνα, 12 Αὐγούστου 1982

Ὁ Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης
ΠΕΩΡΓΙΟΣ—ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ

Ἄριθ. 73/14/82

ΕΚΘΕΣΗ

Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους (ἄρθρο 75 παράγρ. 1 τοῦ Συντάγματος) στὸ σχέδιο νόμου τοῦ Ὑπουργεῖου Δικαιοσύνης «γιὰ τὴ ρύθμιση θεμάτων ποῦ ἀφοροῦν στὴ δίωξι καὶ τὴν ἐκδίκαση τῶν ἀγορανομικῶν ἀδικημάτων καὶ ὀρισμένων ἄλλων διατάξεων».

Ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω νομοσχεδίου μὲ τὸ ὁποῖο ρυθμίζονται θέματα σχετικὰ μὲ τὴν δίωξι καὶ τὴν ἐκδίκαση τῶν ἀγορανομικῶν ἀδικημάτων κλπ., δὲν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ.

Ἀθήναι, 17 Αὐγούστου 1982

Ὁ Δ/ντῆς
ΔΗΜ. Σ. ΔΡΙΤΣΑΣ